

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 234:

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. (selskabsskatteoven), lov om beskatning af fonde og visse foreninger (fondsbeskatningsloven), lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber, lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. og lov om fonde og visse foreninger. (Selskabstømninger m.v.).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 6/4 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Pia Gjellerup (S):**

Dette forslag har som sit hovedformål at stramme en række regler, som skal gøre det klart, at man ikke fremover vil kunne tilrettelægge køb af overskudsselskaber på en sådan måde, at man også er i stand til på en sløret måde at tømme selskabet for aktiver, sådan at det ikke er muligt for selskabet at betale den skyldige skat til det offentlige.

Hvis man foretager sådanne fiktive arrangementer eller andre former for ulovligheder, betyder det nemlig, at man er i stand til at likvidere selskaber og snyde alle os andre for den skatteindtægt, som vi faktisk har krav på.

Der har været en udvikling på området igennem de senere år. Allerede i forbindelse med vedtagelsen af skattereformen for knap et år siden blev der taget en række initiativer, som skulle klare en del af problemerne på området, og det ville også have været muligt tidligere: Med en meget afgørende indsats administrativt ville man have kunnet finde frem til en række af disse sager og få grebet ind betids; men det har altså krævet en helt særlig opmærksomhed og ekstra ressourcer hos skattemyndighederne, som de ikke har været i stand til at sætte ind på så tidligt et tidspunkt, som man måske bagefter kunne have ønsket sig.

Det kræver også – og det er det, forslaget fra regeringen i dag er udtryk for – at når man bliver opmærksom på, at der er nogle problemer, som er vanskelige at klare for myndighederne, og som får til resultat, at man har vanskeligheder med at hente de penge ind til det offentlige, som man faktisk har krav på efter lovgivningen, så skal der også være den fornødne politiske vilje til at slå til og rette reglerne til, sådan at det bliver nemmere for myndighederne at klare linjerne af, og sådan at de virksomheder, som arbejder ordentligt og efter reglerne, for det første er helt klar over, hvad det er for regler, de skal rette sig efter, og for det andet heller ikke skal være med til at betale regningen for dem af deres konkurrenter, som har lavet noget, der ikke var lovligt.

Den politiske vilje, der er til stede, har nu udmøntet sig i et forslag, som indeholder en række elementer, hvoraf jeg på Socialdemokratiets vegne skal kommentere et par lidt mere indgående, idet det er dem, vi opfatter som de centrale, nemlig at man inddrager sælgere og rådgivere i forbindelse med en overdragelse af et sådant selskab, sådan at de vil kunne komme til at hæfte for den skyldige skattegæld. Det vil betyde, at sælgere og rådgivere skal være meget opmærksomme og klar over, hvilken risiko de løber. Og hvis de løber en risiko med henblik på at snyde os andre, vil de ikke kunne komme uden om at betale, og det vil holde mange fra at lave den slags fiktive konstruktioner, som vi desværre har set, og som har kostet os alle beløb, som vi formentlig kan regne i milliardstørrelsesordenen, sådan som vi foreløbig kan gøre det op.

Der løber en række sager yderligere, som ikke er afklaret, og som måske kan komme til at koste noget, men som vi måske kan se bliver standset, sådan at pengene faktisk bliver betalt.

Det synes vi er en fin måde at rette nogle ting op på, og det går så hånd i hånd med et andet område, nemlig selve det, der handler om, hvordan man finder ud af, hvad der er foregået i forbindelse med tvangsopløsning af sådanne selskaber, og hvor det bliver muligt for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen at udmelde særligt regnskabskyndige, som kan se på årsagerne til, at man er kommet i en tvangsopløsningssituation, og se på, om der er eventuelle lovovertrædelser, som skal forfølges.

[Pia Gjellerup]

Disse to elementer i lovforslaget er formentlig dem, der mest effektivt vil bidrage til, at vi kommer uden om de problemer, vi har haft med selskabstømninger, og dér vil jeg på Socialdemokratiets vegne sige, at ud over, at vi har været glade for, at der har været både vilje og evne til at lægge nogle forslag frem, der kan være med til at løse problemerne, har vi også noteret en udbredt politisk vilje fra hele det politiske spektrum til at være med til at standse disse uacceptable selskabstømninger, og det vil vi glæde os over også at høre om i debatten om lidt.

Aagaard (KF):

Jeg vil godt indlede med på Det Konservative Folkepartis vegne at slå fast, at handel med overskudsselskaber har kunnet og kan foregå på fuldt lovlig vis. Men desværre har tiden vist, at der også foregår ulovligheder på dette område.

Om det er milliarder eller millioner, der på grund af ulovlighederne er unddraget det offentlige, er blot én side af sagen; men at det kan ske, er efter vor opfattelse helt uacceptabelt, og derfor kan vi i Det Konservative Folkeparti støtte hovedformålet i dette lovforslag – nemlig at forhindre fremtidige selskabstømninger – men også, at professionelle selskabstømmere kan retsforfølges.

Vi er tilfredse med, at det i lovforslaget slås fast, at sælgeren af et overskudsselskab hæfter for selskabets skattegæld på salgstidspunktet; men om de tilsvarende krav til rådgiverne er skrappe nok, vil vi have nærmere belyst under udvalgsarbejdet. I den forbindelse er vi opmærksomme på det problem, der selvfølgelig ligger i, at fornuftige og normale handler kan blive ramt af for skrappe krav.

Med hensyn til den anden del af forslaget, nemlig om at nedbringe skatterestancerne, er vi enige i intentionerne, men vil under udvalgsarbejdet se nærmere på midlerne. Jeg tænker her på de foreslåede ændringer vedrørende indkomståret – hvor det jo foreslås, at dette udløber med udgangen af et kvartal – samt forkortelsen af fristen for indsendelse af selvangivelsen til seks måneder. Det har vi umiddelbart en positiv holdning til. Spørgsmålet er blot, om konsekvenserne er hensigtsmæssige, og om det virkelig fremmer det ønskede mål.

Det fjerde element, der går ud på at udstyre ministeren med en bemyndigelse til at fastsætte, at selskaber skal sættes i skat i en anden kommune end den, selskabet er hjemmehørende i, er vi meget betænkelige ved at støtte, også selv om ministeren i bemærkningerne slår fast, at bemyndigelsen først vil blive udmøntet efter forhandling med kommunerne – i den forbindelse er det måske Kommunernes Landsforening. Her er det vores opfattelse, at vi på anden vis må sikre, at kommunen magter sin skattemæssige opgave, således at skatteprovenuet kan blive i kommunen. Og det kan efter vores opfattelse ske gennem samarbejde mellem kommunerne eller ved, at man køber sig assistance, f.eks. i den regionale told- og skattestyrelse. Det er afgørende, at det kommunale selvstyre ikke anfægtes.

Må jeg så afslutningsvis sige, at Det Konservative Folkeparti fuldt ud ønsker at yde sit bidrag til en højere moral og selvdisciplin, således at penge tjenes på en ordentlig og hæderlig måde. Snyderi og bedrageri må begrænses til et absolut minimum og skal helst elimineres. Vi ønsker i Det Konservative Folkeparti også på skatteområdet et retssamfund, hvor det er overtræderne og ikke de lovlydige, der bliver straffet.

Svend Heiselberg (V):

Lovforslaget har til formål at begrænse fremtidige selskabstømninger samt forebygge selskabsskatterestance.

Det mål har Venstre skam fuld sympati for. De samlede selskabsskatterestancer udgjorde pr. 1. oktober 1993 6,4 mia. kr., og det er et stort beløb. Told- og Skattestyrelsen forventer et tab på 5,6 mia. kr., hvoraf 0,9 mia. kr. skønnes at vedrøre egentlige selskabstømninger.

Lad os derfor endelig vurdere, hvad vi kan gøre for at begrænse disse tab. Venstres udgangspunkt er derfor positivt, men det konkrete forslag vil vi gerne have undersøgt grundigt.

Den første del af forslaget går ud på at gøre rådgivere og overdragere af likvidationsmodne selskaber ansvarlige for selskabets skattegæld.

Dernæst foreslås det, at indkomståret for selskabet skal udløbe med udgangen af et kvartal. Endvidere foreslås fristen for indsendelse af selvangivelse ændret. Endelig foreslås indførelse af en bemyndigelse, hvis indhold skal vurderes nærmere i Skatteudvalget.

[Svend Helseberg]

Venstre vil sammenfattende gå positivt ind i udvalgsbehandlingen.

Jens Thoft (SF):

Jeg skal på SF's vegne give en positiv, uforbeholden og begejstret støtte til forslaget, som burde have været vedtaget for adskillige år siden.

SF har gang på gang rejst de problemer, der foreligger vedrørende selskabstømmingerne. Vi stillede for halvandet til to år siden en byge af spørgsmål, som, hvis de var blevet besvaret ædrueligt af den daværende regering, ville have åbenbaret for enhver idiot – det er ikke møntet på nogen her i salen tilstedeværende, skal jeg hilse og sige af hensyn til forretningsordenen – at der her var et oplagt problem.

De to formål, som forslaget sigter på, nemlig at nedbringe restancer og imødegå fremtidige selskabstømminger, er vi fuldt og helt med på.

Jeg har dog to bemærkninger helt i forslaget's ånd:

Er det ikke korrekt, at sælgerne af de efterfølgende tømte selskaber i de fleste tilfælde vil være erstatningsansvarlige i forhold til kreditorerne, dvs. i forhold til statskassen, fordi de i det mindste har handlet groft uagtsomt? Og vil ministeren oplyse, om han ikke mener, det forholder sig sådan, og om Told- og Skattestyrelsen har taget skridt til at rejse erstatningskrav i den forbindelse, og om der i givet fald er tilvejebragt de fornødne ressourcer i Told og Skat til at foretage den slags undersøgelser.

Det er jo udmærket, at man lovgiver, når skaden er sket og barnet er druknet, så at sige, men det var jo lidt skæggere, hvis man kunne få fat i den slambert, der havde hældt barnet i brønden. Det mener jeg faktisk at vi allerede kan få med de lovregler, der eksisterer. Og dér vil jeg spørge ministeren, om han ikke vil bruge lidt af energien på at få fat i nogle af de slambertes, der har deltaget i disse tømninger.

Jeg vil også spørge ministeren, om man ikke kunne overveje at lade selskaber, som er inaktive, få pligt til at udrede den skyldige eller den udskudte skat. Kunne det ikke være med til at løse visse dele af dette problem på den måde, at hvis selskabet ikke er i drift, må det også afregne den udskudte skat? For så er der jo heller ingen saglig begrundelse for, at den fortsat skal kunne udskydes.

Og så er jeg selvfølgelig begejstret for, at et regnskabsår nu kun kan afsluttes ved et kvartalsudgang. Det mener jeg burde være en selvfølge – også for at kunne kontrollere den momsmanipulation, der foregår mellem forskellige selskaber, der har forskellige regnskabsår. Vi har også bedre styr på lagerkontrol, når vi kører med kvartalsudgang.

Jeg kan ikke undlade et hjertesuk til sidst, for det er altså en sag, SF har haft fat i masser af gange, og jeg ville ønske, at den forrige regering havde taget fat på den. Nu kan jeg forstå, at alle ordførerne for de tidligere regeringspartier er voldsomt begejstrede for forslaget, og det er jo da godt, men det ville have været rart, hvis vi havde spændt ben for disse slyngler, før hummelejtregerne var blevet lavet.

Steffen Kjærulff-Schmidt (FP):

Da mit partis ordfører, hr. Ole Donner, ikke kan være til stede i salen, skal jeg på Fremskridtspartiets vegne gøre nogle bemærkninger om forslaget.

Lovforslaget handler ifølge parentesens om selskabstømminger, men indeholder ikke noget forsøg på at definere begrebet. Det er imidlertid ikke så vanskeligt, for det, vi taler om, er jo ganske enkelt. En selskabstømning er jo ikke andet end en banal berigelsesforbrydelse, hvor et selskabs ejere eller ledelse for egen vindings skyld tilegner sig selskabets formue – med den virkning, at kreditorer, herunder offentlige kreditorer, lider tab.

Så enkelt er det, og der vil normalt ikke være skygge af tvivl om, at det klart befinder sig inden for straffelovens kapitel 28 om berigelsesforbrydelser. Det gælder i hvert fald langt de fleste af de sager, der har været draget offentligt frem.

Typisk vil der være tale om underslæbsforbrydelser, men også bedrageri kan forekomme eller mandatsvig eller en kombination af disse forbrydelser, ofte i kombination med andre overtrædelser af selskabsskatteloven og skattekontrollen, altså overtrædelser af lovgivning, som eksisterer i dag og har eksisteret i mange år, og som jo endda er blevet suppleret med konkursrytteriregler og andre regler inden for de senere år.

Der er mange muligheder i lovgivningen i dag for at gribe ind, og der er mange instrumenter, som giver myndighederne adgang til at

[Steffen K]ærulff-Schmidt]

undersøge og retsforfølge de personer, der har gjort det til et levebrød at stjæle aktieselskabernes og anpartsselskabernes penge til egen fordel. Og der er også fuld adgang til at ramme formidlere og medvirkere gennem reglerne om meddelagtighed i forbrydelser.

Der er også mulighed for at gøre erstatningskrav gældende – hvilket hr. Jens Thoft var inde på – og der er regler, der gør det muligt at gennembyrde selskabsmasken og bevæge sig ud i aktionær- eller ejerkredsen, hvis der er en rimelig begrundelse for det.

Det er prisværdigt, at Told- og Skattestyrelsen har taget fat på at kortlægge de systematiske selskabstømninger, der tilsyneladende har fundet sted. Men man kan godt samtidig undre sig en smule over, hvor Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet egentlig har været henne i de senere år i denne sammenhæng.

Det var en statsadvokatur, der blev oprettet for at tackle landsdækkende økonomiske forbrydelser og for at være parat, hvis der var grund til at antage, at der foregik lovovertrædelser, der havde særlig betydeligt omfang eller var led i organiseret kriminalitet eller blev udført ved anvendelse af særegne forretningsmetoder eller på anden måde var af særlig kvalificeret karakter.

Har statsadvokaten været helt i koma i denne sammenhæng, siden det har været dels Told- og Skattestyrelsen, dels dagspressen, navnlig en enkelt avis, dagbladet Børsen, med en særlig ihærdig medarbejder, en journalist John Mynderup, der har taget fat i disse ting og beskrevet og kortlagt dem? Vi vil i Fremskridtspartiet sætte spørgsmålstegn ved, om Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet har udvist rettidig omhu i denne sammenhæng.

I udvalget vil vi selvfølgelig se nærmere på detaljerne i de forskellige dele af det lovforslag, der er fremsat her. Vi vil gerne være med til at løse problemerne, hvis det er lovindgreb, som er nødvendige, men vi vil ikke være med til at gennemføre regler, som er præget af panikhandlinger, eller som bliver til gene for de 99,9 pct. af virksomhederne, som arbejder fuldt lovlydigt og lovmæssigt hele vejen igennem.

Med disse ord vil jeg gerne sige, at vi er parate til at deltage interesseret og aktivt i udvalgsarbejdet.

Sonja Albrink (CD):

Folketinget har før forsøgt at sætte en stopper for skattebetænkelig handel med selskaber. Nogle gange har det været i et forsøg på at stoppe for handel med underskudsselskaber, og nu er det altså stop for skattebegrundet handel med overskudsselskaber.

CD er helt på linje med skatteministeren, når det gælder om at indføre et effektivt værn mod unddragelse af skattebetaling; men indsatsen må ikke være så effektiv, at den også griber fat i reelle erhvervsaktiviteter. Således må dette forslag ikke sætte en begrænsning for at handle selskaber, når dette sker som et led i almindelig markedsaktivitet. Så vidt jeg kan se, giver forslaget heller ikke problemer i den retning, men jeg vil foreslå, at vi under udvalgsbehandlingen nøje kigger på forslaget for at se, om det er i orden.

Det synes rigtigt og rimeligt, at de tidsmæssige betingelser for indsendelse af regnskaber til både skattevæsenet og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen strammes op. En tidsgrænse på seks måneder må antages at give selv de største selskaber tilstrækkelig tid til at fremskaffe de nødvendige tal.

Idet CD ikke mener, at lovforslaget har en negativ effekt på almindelige, sunde virksomheder, kan vi give forslaget vores fulde støtte.

Bjarne Ørum (RV):

Jeg vil godt gentage et par tal. Vi har dem fra Told- og Skattestyrelsen, der jo skønner, at aktieselskaber og andre selskaber pr. 1. oktober 1993 skyldte det offentlige i alt 6,4 mia. kr., og man skønner også, at det vil påføre det offentlige et tab på 5,6 mia. kr. i restance – heraf udgør de egentlige selskabstømninger de 0,9 mia. kr. Hr. Svend Heiselberg var inde på det samme og nævnte tallene, men det blev de jo ikke forkerte af. De kommer fra Told- og Skattestyrelsen.

Det er jo en interessant baggrund at diskutere denne sag på. Så forholdsreglerne vedrørende inddrivelse af restancer kan jeg kun sige at vi er meget positive over for.

Nu er det jo ikke nogen hemmelighed, hvis man har fulgt med i pressen, at man har kunnet konstatere en vis handel med overskudsselskaber, og i mange tilfælde er der jo, som Venstres ordfører var inde på, tale om fuldt lovligt dispositioner. Så kan nogle af os måske disku-

[Bjarne Ørum]

tere, om etikken har været til stede, men det har været lovmedholdeligt. Det synes jeg skal siges, for det er jo ikke dem, vi er ude efter.

Men som i alle andre livsforhold er det jo ikke de lovlidige, der er interessante – det er de andre. Og dér ved vi jo godt, at de eneste selskaber, der er interessante for de såkaldte selskabstømmere, jo er selskaber, der er klar til likvidation, og hvor nettoværdien derfor kan opgøres præcist. Og netop i denne situation vil den foreslåede regel gøre det meget usikkert for sælgeren at overdrage aktierne til en pris, der er over værdien, for så kan sælgeren jo senere komme til at hæfte for tømningen. Derfor synes jeg, det er en god opstramning over for de såkaldte selskabstømmere, der heller ikke har den store etik på dette område. Men nu kan vi da i hvert fald tage hånd om det rent lovmæssigt.

Via nogle henvendelser, vi har fået – og der er også nogle breve – har jeg jo set, at Foreningen af Registrerede Revisorer har meldt sig på banen, og det er klart, at der er ting, der skal tages op i udvalget, før dette her bliver endeligt vedtaget, men hensigten og intentionerne er vi fuldt indstillede på at støtte, som ministeren har lagt dem frem. Jeg synes bare, det er dybt beklageligt, at vi i et kultursamfund som det danske skal lovgive på netop dette område, hvor nogle altså ikke har kunnet holde sig inden for etikken rammer, uden at det direkte er blevet sagt, at aktiviteterne skulle være lovmedholdelige.

Jeg ser frem til en positiv behandling i udvalget og glæder mig til, at vi får lukket de huller, der er på dette område.

Ole M. Nielsen (KRF):

Lovforslaget er jo et forsøg på at lukke huller. Forskellige tiltag i skattereformen har allerede lukket en hel masse huller, og dette lovforslag bidrager yderligere til at forhindre de fuldstændig moralnedbrydende handlinger, der har været mulige for forholdsvis få kreative mennesker på dette område. Det er godt at få ansvaret placeret og sanktionsmulighederne strammet op. Og alle er da åbenbart også interesserede i at være med til det. Endelig bidrager de forskellige elementer i forslaget til at undgå skatterestancer, som absolut er urimelig store.

Vi mener, at disse tiltag er rimelige og også uden væsentlige bieffekter, for der er selvfølgelig

lig nogle risici for at ramme dem, som følger loven, og det er jo ikke hensigten med det. Men vi mener, de er uden væsentlige hæmmende bieffekter for de mange, der gør seriøse forretninger og altså skal leve op til de betingelser, der er med hensyn til frister osv.

Det er jo dejligt at konstatere, at oppositionen er så positiv over for at være med til at lukke huller, som jo ikke er lavet i den seneste skattereform. Det var specielt dejligt også at høre den meget flotte tale, som den konservative ordfører holdt. Dette her må jo også høre med til den slags ting, som ikke skal laves om igen, når Venstre og De Konservative får regeringsmagten om et halvt eller et helt år eller om ti år, eller hvornår det nu bliver. Det er da dejligt, at der er noget af det, der bliver lavet i denne tid, der kommer til at stå ved magt.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg kunne ikke lade være med at glæde mig over de ordførertaler, der har været holdt om dette lovforslag. Jeg tror faktisk, det er et meget vigtigt politisk signal at sende ud fra Folketingets side, at mange ting kan vi være uenige om; men med hensyn til det, vi har oplevet på selskabstømningsområdet, er der faktisk meget bred politisk enighed om at tage afstand fra det.

Som jeg har lyttet mig til under ordførertalerne, er der også en bred politisk opbakning til at foretage de nødvendige ændringer for at imødegå, at vi kommer til at opleve noget tilsvarende en gang til. Jeg synes, det er et godt signal til det meget store flertal af borgere og virksomheder, der betaler enhver sit, at vi er enige om, at de, der gør det, skal ikke bare sidde og se på, at andre laver alle mulige numre med det resultat, at de får en betydelig økonomisk gevinst ud af det. Også derfor er der god grund til at takke for de ordførertaler, der har været holdt.

Jeg kan sige, at i tilknytning til dette lovforslag arbejder Told- og Skattestyrelsen og Skatteministeriet også intenst på at få forbedret en række administrative rutiner. Der er nogle samarbejdsrelationer mellem forskellige styrelser, ministerier og myndigheder, vi bestemt har behov for at få hanket op i, så vi ikke på noget tidspunkt igen kan komme til at opleve, at selskabstømnings eller andre dispositioner, som endda indimellem har kriminelt tilsnit,

[Skatteministeren]

kan fungere i meget lang tid, inden de kommer op til overfladen. Derfor håber jeg også, at summen af de ændringer, der blev gennemført med skattereformen – plus de lovforslag, vi har vedtaget efterfølgende, det forslag, vi behandler her, og de administrative ændringer – kan sikre os og dermed den ærlige borger, som betaler det, han skal, mod at skulle dække underskuddet efter transaktioner som dem, vi har været vidne til de seneste år.

De seneste måneder har der været mange artikler i dagspressen om selskabstømningerne, og jeg synes da også, vi har lov til at glæde os over, når vi ser de artikler, at selv om de på grundig vis har afdækket noget, som ingen af os kan lide, har det været eksempler, som er hentet i fortiden. Man skal selvfølgelig altid være forsigtig med, hvad man lover på området her, men ud fra de oplysninger, jeg har fra Told- og Skattestyrelsen, er det deres overbevisning, at selskabstømning i de forskellige variationer, vi har set hidtil, er blevet standset. Og det lovforslag, vi her har til behandling, har sammen med andre initiativer til formål at forhindre, at det kan ske igen i andre versioner og andre afskygninger og dermed skabe nye tab, som andre skal betale.

Måtte jeg gøre nogle bemærkninger til nogle af de spørgsmål og bemærkninger, der har været fra ordførerne. Først til hr. Aagaard fra Det Konservative Folkeparti: Jeg tror, der foreligger en misforståelse med hensyn til bemyndigelsen i loven om, at et selskab kan lignedes i en anden kommune end den, hvor det er hjemmehørende. Der gives bestemt ikke nogen som helst form for generel bemyndigelse til at flytte ligningen et andet sted hen, hvis vi skønner, at en kommune ikke ligner tilstrækkelig effektivt. Det helt præcise formål er at imødegå den trafik, vi har set med, at selskaber årligt flytter rundt mellem kommunerne, så ligningen henhører under en anden kommune end hjemkommunen. Denne praksis bruges som et instrument, som skal bevirke, at ting, man ikke ønsker frem i lyset, heller aldrig kommer frem, fordi der aldrig er nogen, der helt har ansvaret for det pågældende selskab.

Det er da muligt – det kunne lyde sådan efter hr. Aagaards bemærkninger – at der er behov for, at vi under udvalgsarbejdet får præciseret, hvad den bemyndigelse kan og skal kunne anvendes til; men ellers tror jeg ud fra de

bemærkninger, der i øvrigt faldt fra hr. Aagaards og Det Konservative Folkepartis side, at der vil være enighed om, at i den udstrækning, hvor der er behov for sådanne initiativer, må vi også være parat til at tage dem. Men det er under ingen omstændigheder et oplæg til at kunne flytte rundt med selskabsligningen, hverken kommunerne imellem eller imellem kommunerne og staten. Det er en nødvægeforanstaltning, som skal sikre, at der er nogle, som føler en forpligtelse til at se på selskabet og have ligningsansvaret, selv om selskabet forsøger at undvige. Vi får lavet en regel i samarbejde med kommunerne om den konkrete udmøntning, så vi også her har et brugbart redskab. Den første forudsætning for, at man får standset uvæsenet, er, at vi har nogle beredskaber, der kan sikre, at vi på et meget tidligt tidspunkt får taget fat på problemerne, inden pengene er flyttet til en eller anden bank et eller andet sted meget langt væk, hvor vi vil få svært ved at få fat i dem eller slet ikke kan få fat i dem, og hvor bagmændene er fulgt efter. Det er det eneste formål med den bemyndigelse.

Jeg skal takke hr. Svend Heiselberg for en positiv ordførertale.

Så til hr. Jens Thoft, hvor jeg også glæder mig over den begejstring, der kom til udtryk. Hr. Jens Thoft havde nogle spørgsmål til mig, hvor han spurgte, om det ikke er sådan, at vi efter gældende regler – sådan forstod jeg spørgsmålene – har betydelige muligheder for også at retsforfølge sælgere, hvis de har været i ond tro eller i hvert fald har udvist en så stor uforsigtighed, at de alene dermed har pådraget sig et ansvar. Vi er allerede meget grundigt i gang med at undersøge sagen ud fra den synsvinkel, og derfor vil jeg også gerne understrege her ved førstebehandlingen, at lovforslaget ikke er udtryk for, at vi ikke mener, der allerede i den gældende lovgivning er brugbare instrumenter i en række situationer.

Jeg kan sige, at vi er i gang med at forberede en række prøvesager inden for dette felt. Vi har nedsat en intern gruppe, der skal skabe et overblik over hele området, og vi kan sige, at efterhånden som vi ser resultaterne af prøvesagerne, får vi også et bedre udgangspunkt for at gå videre. Vi er også bekendt med, at en række kuratorer i konkursboet efter de selskaber, vi taler om her, overvejer at anlægge sag imod sælger på konkursboets vegne, og her går vi

[Skatteministeren]

ind i et tæt samarbejde med de pågældende kuratorer og er dermed parat til at forfølge sagerne lige så langt, det overhovedet er muligt efter de gældende regler.

Jeg synes, det er vigtigt at få understreget – også over for dem, der efterfølgende skal se på den gældende retstilstand – at forslaget ikke er udtryk for, at vi ikke mener, vi har en række situationer, hvor vi allerede har muligheder efter de gældende regler. Jeg tør dog ikke give så håndfaste garantier som hr. Jens Thoft for, at i de allerfleste tilfælde kan vi gøre det; det vil jeg overlade til juristerne. Men ingen tvivl om, at vi i hvert fald forfølger sagerne lige så langt, som vi overhovedet har mulighed for, også over for sælgerne og – hvis det i givet fald skønnes, at det er muligt – over for rådgiverne.

Kun en enkelt bemærkning til den radikale ordfører, der sagde, at det fortrinsvis har været fuldt lovlige dispositioner. Jeg mener, det måske er at tage munden for fuld, og at det har været noget, man har foretaget under dække af, at det var lovlige dispositioner. Jeg skal ikke afgøre, hvor stor en del der kan have været lovlige, men jeg kan i hvert fald sige, at i en række af de sager, hvor man har dækket sig under, at det var lovligt, har vi fundet ud af, at det faktisk overhovedet ikke var lovligt, da vi begyndte at grave i dem. Eksempelvis har det i sager vedrørende de gamle muligheder for afskrivning i leasingarrangementer vist sig, at når vi er kommet om bag regnskabstallene, har de aktiver, som man har påstået at have investeret i og har afskrevet på, rent faktisk ikke eksisteret i virkeligheden.

Derfor har en meget stor del af de ting, vi taler om her, bestemt ikke været lovlige dispositioner – selv om man har foretaget dem under dække af, at de var lovlige – og derfor har de ændringer, vi lavede i forbindelse med skattereformen, også været meget afgørende. Man kan sige det sådan, at selv om noget har været ulovligt tidligere, bliver det jo ikke bedre af, at det måske bliver dobbelt så ulovligt. Men tidligere har man ifølge de gældende regler kunnet foretage noget lovligt, som dækkede over det ulovlige, og derfor er det meget afgørende, at vi nu for det første har fået en aktieavancebeskatning, som betyder, at antallet af likvidationsmodne selskaber er ved at tynde ud. Det er ligeledes meget afgørende, at det heller ikke som tidligere er muligt at bruge leasingregler-

ne til at dække over, at man foretog noget ulovligt, og sådan kan vi fortsætte med en række af de ændringer, der er sket.

Sammenholdt med, at sælgerne og rådgiverne nu også kommer mere kontant og mere direkte ind og hæfter for gælden, tror jeg, at vi i forening med alle de øvrige ting har fået nogle redskaber, som forhåbentlig kan forhindre, at vi igen skal mødes i folketingssalen og diskutere selskabstømning på baggrund af, at det formentlig har kostet et milliardbeløb, som andre skatteydere på en eller anden måde alligevel kommer til at betale til sidst.

Så derfor vil jeg takke for en positiv modtagelse fra samtlige ordførere, og jeg håber, at vi i udvalgsarbejdet – hvis der skulle være ting, der skal justeres i – kan få tingene godt og grundigt behandlet, så vi får sagen ekspederet på god vis og meget gerne i bred enighed, inden Folketinget holder sommerpause.

(Kort bemærkning).

Steffen Kjærulff-Schmidt (FP):

Jeg vil blot gerne i forlængelse af skatteministerens svar til ordførerne spørge ministeren, om svaret kan forstås sådan, at man må forvente, at der fra myndighedernes side vil blive taget både erstatningsretlige skridt og strafferetlige tiltag over for de personer, der har udført forbrydelserne – altså har tømt selskaberne. Vil man tage erstatnings- og strafferetlige skridt over for de pågældende, uanset om de måtte opholde sig her i landet eller i udlandet?

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for uddybningen af de bemyndigelsesbestemmelser, der er lagt op til; men den mindsker nu ikke vores betænkelighed ved at udstyre ministeren med en sådan bemyndigelse. Man kunne godt forestille sig, at det ville være betydelig mere effektivt – i relation til ministerens redegørelse om selskaber, der flytter fra kommune til kommune – at man havde en instruks om, at der omgående skete indberetning til den regionale told- og skattestyrelse. Og flyttede selskabet fra regionen, var opgaven at forfølge sagen til den nye region hurtigst muligt. Jeg tror, det ville være en betydelig mere effektiv måde at gribe situationen an på end at lade den passere mini-

[Aagaard]

sterens bord. Vi vil gerne bore lidt mere i det spørgsmål under udvalgsarbejdet, og jeg kan i den forbindelse måske lige stille det spørgsmål til ministeren, om denne bemyndigelse har været forhandlet med Kommunernes Landsforening, eller om det er noget, der skal ske efterfølgende. Men konkluderende vil vi fortsat være betænkelige ved denne bemyndigelse.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Tak til ministeren for svaret. Jeg er meget begejstret for det, omtrent lige så begejstret som for lovforslaget, så det er godt nok.

Til hr. Bjarne Ørum vil jeg sige, at det er jo ikke så underligt, at Foreningen af Registrerede Revisorer – og jeg er sikker på, at Advokatrådet også vil stemme i – jamrer over, at de får forøget hæftelse for de hummelejtregere, de deltager i; men det kan de jo bare lade være med. Jeg vil bare sige, at SF støtter fuldt og helt, at der bliver et større ansvar og en udvidet hæftelse for disse erhvervsgrupper, for de kan holde nallerne fra de sager, hvis de ikke ønsker at hæfte.

Skatteministeren (Stavad):

Til hr. Steffen Kjærulff-Schmidt kan jeg sige, at sagerne bliver forfulgt både erstatningsretligt og strafferetligt. Der er i hvert fald allerede faldet domme i enkelte sager, og jeg mener også, at nogle af dem, der har deltaget i transaktionerne, i øjeblikket sidder et sted, hvor man ikke kan bevæge sig frit omkring. Vi følger også op over for personer, der har forsøgt at undgå den straf, de bør have, ved at flytte til udlandet, så det er ikke sådan, at vi opgiver at benytte alle de muligheder, vi har. Hvad enten man er her i landet eller uden for landets grænser, vil man blive forfulgt inden for rammerne af de regler, vi har mulighed for, og vi har kontakter til udlandet og forsøger at få udlandet til at bistå med udlevering osv. Så de pågældende bliver forfulgt.

Til hr. Aagaard må jeg sige, at bestemmelsen er udformet som en bemyndigelse, fordi man skal have fastsat helt nøjagtigt, i hvilke situationer et selskab skal kunne lignedes i en anden kommune end den, det bliver flyttet til. Vi har lagt op til forhandlinger med Kommunernes Landsforening om det, og det betyder så også, at sagerne ikke er forhandlet endnu. Hvis vi

tager det forslag, hr. Aagaard kommer med, ville man også dér være nødt til at lave det som en eller anden form for bemyndigelse, fordi man skulle fastsætte, hvilke selskaber der skulle lignedes i den pågældende region.

Og hvis vi ser på, hvad der ville være mest sprængstof i, ville jeg nok advare imod, at vi brugte lejligheden til at diskutere, om vi skal have statslig eller kommunal ligning af selskaber. Jeg mener, vi har besluttet, at ligningen af selskaberne skal ligge i kommunerne, og derfor tror jeg, vi kan få et langt bedre resultat og en helt fin aftale med Kommunernes Landsforening om, hvor der skal lignedes i de konkrete situationer. Derimod kunne jeg frygte, at hvis man begyndte at flytte selskabsligningen over til staten, ville der være nogle, der blev bange for, at det var en begyndelse til noget helt andet. Men det er det ikke, og derfor vil jeg også undgå, at vi får en forkert diskussion om noget, der i øvrigt er bred enighed om.

Derfor vil jeg bede hr. Aagaard og Det Konservative Folkeparti om endnu en gang at overveje, om ikke vi i fællesskab skulle finde frem til definitioner af, hvad den pågældende bemyndigelse skal anvendes til, så vi forhåbentlig også kan klare den ting i fællesskab.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 235:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsfonde, kildeskatteloven og pensionsbeskatningsloven. (Ændring af reglerne om bidragsregulering, bidragspligt, opkrævning m.v.).

Af skatteministeren (Stavad).
(FremSAT 7/4 94).